कार्यहेतोर् गतः पूर्वं तद्दूतवचनाच् च सः
आगाद् गोपालकस् तत्र स्वयं मूर्त इव उत्सवः । 108
आगतं तद्दृश् च एनं स्वैरं यौगन्धरायणः
निनाय स रुमण्वत्कं गृहं गोपालकं निशि । 109
तत्र च अस्मै तद् उत्साहं शशंस स्वचिकीर्षितं,
यत् पूर्वं मन्त्रितं तेन सर्वं सह रुमण्वता । 110
स च राजहितैषी सन् दुःखावहम् अपि स्वसुः
गोपालको ऽनुमेने तत् कर्तव्ये हि सतां मनः । 111
सर्वम् एतत् सुविहितं, देवीं दग्धाम् अवेत्य तु
प्राणांस् त्यक्ष्यन् कथं रक्ष्यो वत्सेश इति चिन्त्यतां । 112
सदुपायादिसामग्रीसंभवे किल सत्य् अपि
मुख्यम् अङ्गं हि मन्त्रस्य विनिपातप्रतिक्रिया । 113
इति भूयो ऽपि तत्कालम् उक्ते तत्र रुमण्वता
उवाच आलोचिताशेषकार्यो यौगन्धरायणः । 114
न अस्त्य् अत्र चिन्ता यद् राजपुत्री गोपालकस्य सा
कनीयसी स्वसा देवी प्राणेभ्यो ऽप्य् अधिका प्रिया । 115
एतस्य च अल्पम् आलोक्य शोकं वत्सेश्वरस् तदा,
जीवेत् कदाचिद् देवी इति मत्वा धैर्यम् अवाप्स्यति । 116
अपि च उत्तमसत्त्वो ऽयं, शीघ्रं च परिणीयते
पद्मावती, ततो देवी दर्श्यते च अचिराद् इति । 117

Digitized by Google